

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy órára . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSBTT, Mária-utca 1-50 szám
 I. EMELET
 Irvá a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

Tanítóink anyagi helyzete.

Pécs, 1895. október 30.

A hirlap-olvasót a szó igaz értelmében idegessé teszik a tanító-világ ügyei-bajai. Nincs év, hónap, hét, nap; nincs folyóirat, hirlap s szaklap, hogy valamit ne olvasnánk a tanítók mai anyagi helyzetének tarthatlanságáról. A nóta refrénje mindig egy és ugyanaz: fizetésjavítás. Lássuk mi ennek az oka.

Báró Eötvös József kultuszministersége óta sok viz folyt le a Dunán és a megélhetési viszonyok roppantul megváltoztak. A régi jó időkben elégnék találták a tanítók fizetésének minimumát 300 frtban állapítani meg. Tekintve, hogy régebben a mainál sokkal kevesebb kvalifikációval bírt a tanítóság jó nagy része, tekintve az évtizedek előtti nagyobb olesóságot, a tanítók az 1868-iki fizetés-rendezéssel hosszú ideig megelégedtek.

Valamikor a kiszolgált altisztek és irni-olvasni tudó obsitos közlegények, meg aztán dologkerülő mesterlegények sorából kerültek ki a tanítók. Képesítés, oklevél akkor még nem nagyon számított. Divatba jött később, hogy pár hónapig praeparandia-féle iskolát dukálna végezni. Aztán egy teljes évi képesítő tanfolyamon képezték e pályára készülöket. Ezt követte a két évi kurzus s aztán a három évi tanfolyam, a midőn már a négy elemi osztály elvégzésén kívül a középiskola alsóbb négy osztályát kellett sikerrel végezniök azon szegény ifjaknak, akik a tanítói pályára szánták magukat. Ma már négy évig kell tanulnia a jelöltnek és csak 20—21 éves korában jut abba a szerencses helyzetbe, hogy évi fáradozását 300 frttal díjazák.

Évek óta általános mozgalom indult meg egész hazánkban a tisztviselők s hivatalnokok körében, hogy mostoha anyagi viszonyaikon fizetésjavítással segítsenek. Tanítóinkat a nehezebb megélhetési viszonyok arra kényszerítették, hogy ők is mozogjanak saját érdekükben; mert — mint a közmondás tartja — néma gyerekek az anyja

sem érti a szavát. Egyik gyűlés, értekezlet, tanácskozmány a másikat érte. A deputációk egymás kezébe adták a kilincset. Járt, kelt, kért mind-egyik a maga iskolaföntartójánál. A végeredmény az lett, hogy a tanítók fizetésrendezésének ügye az országgyűlés elé került. Itt aztán ugy segitettek a nagyságos képviselők a kérelmezők baján — számításukban gazdasági és statisztikai szempontból indulván ki, mert kevesebb lévén a honatyák száma, mint a 300 frtos tanítóké — a saját fizetésüket 800 frttal emelték és a tanítói fizetés minimumát meghagyták 300 frtban! És nem akadt még magyar bohózat- vagy operette-író, aki ezt az országos eseményt anyagul fölhasználta volna!

Csáky Albinnak hívták azt a kegyelmes urat, a kinek az idejében ez a fura eset megeseett. Ugyanis a IV. egyetemes tanítógyűlés ezelőtt fél évtizeddel több rendbeli szakkérdés megvitatásán kívül a tanítók fizetési minimumát 600 frtban javasolta megállapíttatni s ily értelemben küldött ki saját kebeléből több tagu bizottságot, hogy ezek az országos képviselő urakat, tekintet nélkül azok pártállására, ügyüknek nyerjék meg. Mondaunk sem kell, hogy a nagyságos urak mindent megígértek. Hogy, hogysem, a dologba valami huncutság játszott közbe. Ugy csinálták ki a dolgot, hogy a 600 frtot kériük ugyan fizetési minimumul, de ha ez nem volna kivihető, ugy legalább 400 frtot méltóztassanak megszavazni. Erre ugyan az ördög sem bizta meg őket, de ők mégis így cselekvének. (Egyik-másik hasznát is vette e két-kulacsosságának! Csáky annyira szíven viselte a tanítók érdekeit, hogy a 600 frtos fizetést a mesék országába valónak mondta, sőt még a 400 frt minimumot sem volna hajlandó pártjával megszavaztatni. Tarcáját kötötte a 400 frt-hoz! És? és az lón a komédia vége, hogy maradt minden ugy, mint régen volt. Igaz ugyan, hogy más utonmódon később változtattak e törvényen, de végeredményében mégis csak a 300 frt tragédiájával végződött a darab meséje.

Hazánkban a képesített tanítók számát erős 22—23 ezerre tehetjük. Szomorú volna, ha az

összes tanítóság volna ily busásul dotálva. Gazdagabb vidékeink s intelligens lakosságú városaink már 1868. előtt is többre becsülték a hazaleendő polgárainak nevelőjét, oktatóját, semhogy az országos törvény által megállapított rongyos 300 frttal fizette volna őket. Itt is az ország szíve: Budapest székesfővárosunk járt elől jó példával. Arad, Szeged, Kolozsvár, Pozsony, Székesfehérvár s még több szabad királyi város követte a jó példát. Pécs sem maradhatott utoljára. Városunk köztörvényhatóságának és iskolai elöljáróságának dicséretére legyen mondva, az országos minimális fizetéshez képest tanítóinkat elég tisztességesen dotálja. Ámde Pécs tanítóit nem lehet összehasonlítani Piripócs, vagy Kutxabagos mestereivel s így természetesen másként kell is őket fizetni!

Nem célunk itt hosszasan mesélni olyan dolgokról, a miket mindenki tud. Azért csak röviden és tárgyilagosan áttérünk jelen cikkelyünk tulajdonképeni tárgyára. Ugyanis sok-sok év óta városunkban a belvárosi tanítókat valamivel jobban fizetik, mint a külvárosiakat. Ez így a maga meztelenségében helytelen dolog. Így gondolkozott 1875-ben a városi közgyűlés is, a midőn a fizetési egyenlősítést mondotta ki, de a kisebbség fölébhezésére, Tisza Kálmán dicső kormányzata alatt, ez jobb időkre halasztatott. A jobb idők maguktól sehogysem akartak bekövetkezni. Tavaly aztán újból kérelmezték a külvárosi tanítók az u. n. fizetés-egyenlősítést, — ugy azonban, hogy csak az idősebbek legyenek fizetési egyenrangban a belvárosiakkal. Ez a tervük nem sikerült. Jobb is! Mert azt senkisésem tekintheti egyenlőségnek, ha A-nak és B-nek egyenlő fizetése van C-vel és D-vel, de X. és Y. csak feleannyit kapjon, mint A. vagy B. Ez olyanforma, mint a nemzetközi szocializmus egyenlőségi elve: a mi a tied, az az enyém is, a mi az enyém, ahhoz neked semmi közöd! — A fizetés-egyenlősítés képtelensége és kivihetlensége helyett újabban a sokkal helyesb és észszerűbb fizetési fokozatok életbeléptetésével fogják városunk tanítóinak és tanítónői-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Sturdza úr.

Hejh, Sturdza ur derék egy ember,
 S erénye az ő színteség!
 S mert Sturdza ur román miniszter,
 Ez tőle igazán elég.
 Miért kellene többet várni
 Egy román államférfitől?
 Ezt se lehetett másnál látni;
 Az első ime Sturdza ur!

Ő a román miniszterelnök,
 S programot ad a nép előtt.
 No, jó rumuny, az órád eljött!
 Nem vetnek meg, mint azelőtt;
 Előtted fejt programját ki,
 Szivedre hatni így tanul
 S te hozzád akar appellálni
 Kormányod feje, Sturdza ur.

És Sturdza ur derék egy ember,
 Igér egyházpolitikát;
 Radikális, nagy értelemben,
 S papokra orrol legkivált:
 A mijók van, el fogja venni;
 A kulturharc, sebai, ha dúl.
 Dicsőségre így fog szert tenni
 És nem bukik meg Sturdza ur.

Hanem velünk, volt légyen hajdan
 A Ligának nagy eszere;
 Velünk, már minthogy a magyarral
 Békében él, itt a kezét

Sohase nyúl beügyeinkbe,
 Nem szól hozzánk hivatalosan;
 Reánk többé ügyet se vetve
 Él majd hónapok Sturdza ur.

Az a román előtte blíktri,
 Ki tul van a Kárpátokon;
 Azzal biz győzelemre vinni
 Mit sem lehet, mert az fogoly.
 És mert a magyar állameszme
 Bilincsből nem szabadul:
 Minden fáradság kárba veszne,
 Mondja őszintén Sturdza ur.

Hejh, Sturdza ur derék egy ember,
 Csak aztán álljon a szavának;
 Mert szomorú, ha egy miniszter
 Hivatalban politizálhat.
 S mert nem mindenki Bánffy báró,
 Nem is ér el avatlanul
 Sikereket és a románból
 Rumunyt nem csinál Sturdza ur!

HONTHY ISTVÁN.

Nefelejts.

— Catulle Mendès. —

Az örültek házában nagy udvarában egy kőpardon ott ült a szegény leány. Fialat és szép volt, bár kissé sápadt és összeesett, nem volt több, mint tizenhét éves; haja, mely kusza fonatokban omlott le vállain, arca szöke volt; szemei kékek voltak, mint az égbolt, de nedvesek könyektől, melyek lassan, de feltartóztathatlanul folytak le arcán és mint harmatcseppek hullottak egy kis bokréta nefelejtsre, melyet kezei között tartott, s melyre szemei állandóan irányozva voltak.

— Ki ő? Mi baja van? miben áll örültsége.
 — Kérdezze meg őt magát, — mondá nekem az ápoló, ki a kerten át kísért, s én hozzá közeledtem.
 Léptem zajára összeresztent, mint valaki, aki ütést, vagy szidást vár, de midőn felvetette tekintetét, s engem észrevett, mosolyogni kezdett édes reménytelen mosollyal, s így kérdezett: Nemde, én én értem jött ide? Hogy elvigyen innen, hol megöl engem a fájdalom és szenvedés. Mily szép es öntől. Nekem el kell innen mennem, még ma, rögtön, mert este — ott kell lennem.
 — „Hol?“ kérdém én és hangom resketett a szánalomtól és meghatottságtól.
 „Hol?“ kérdé most ő, s csodálkozva nézett rám szemével, melyekben egy darab ég volt, „Hol másutt, mint ő nála.“
 „Kinél?“
 „Ő nála. Dánielnél. Róbert Dánielnél, est csak tudja ön?“
 „Nem, nem tudom. Kicsoda Dániel? Völegénye vagy kedvese? Talán férje?“
 „Óh nem“ s édes, ártatlan mosoly ült ajkain.
 „Nem az én kedvesem. Jolán kedvese ő.“
 „Joláné“ kérdeztem csodálkozva.
 „Igen“, felelé ő, „nem az enyém.“
 „S ő várja kegyedet?“
 „Igen, már hat hónap óta, minden nap.“
 „S hol várja?“ kérdém tovább.
 „Hát ott, ahol ő van, a temetőben. Ön nem tudja, hogy ő meghalt? Nem tudja, hol van az ő sirja? Pedig olyan szép sir az övé, fehér, pompás, ragyogó. A talapzatba be van véve a neve: „Dániel Róbert“ s felette egy urna van, melyben a vis özszegyül s oda járnak a kis madarak inni. Óh nagyon szép az. De ön azt nem tudja megérteni. Ön is azt hiszi, ha az ember meghalt, akkor mindennek vége van. S mégis az ember él, érez, s gondolkodik még

nek fizetését rendezni. A jövő évi ezeréves ünnepély megőrkítéséül az összes városi tisztviselők fizetését rendezni fogják s ugyanekkor — végrevalahára — a tanítók többrendbeli kérvényeit figyelembe véve, rendezik ezek fizetéseit is. Ebbe most már mindenki belenyugszik. De van még egy másik nóta is. A drágasági pótlék. No de ezen is csak szerencsésen tulesnek tanítóink. Különös is volna, hogy akkor, a midőn a város összes alkalmazottai a polgármestertől le az utolsó irnokig élvezik a 10%-os drágasági pótlékot, tanítóinktól ezt megtagadnák! Ugy véljük, hogy e tárgyban fölösleges tovább cikkeznünk. Pécs város közönsége — hiszszük — nem játszik operettet!

* A parlament feloszlataása. Alkalmunk volt már hirt adni arról a bizalmas belügyminiszteri rendeletről, mely a főispánokat felszólította, hogy a kormányzásukra bizott vármegyék párviszonyaikról, illetve egy most megejtendő választás esélyeiről sürgős jelentést tegyenek. Ezek a jelentések, tekintettel a választási listáknak országosan üzött meghamisításaira, úgy látszik, elég kedvezően, vagy — az is lehet — elég megfélemlítően hangzanak, mert — mint nekünk a vidékről többfelől jelentik s mint Budapestben is a kormányhoz közelálló politikai körökben nyíltan beszélnek, — a főispánokhoz újabb bizalmas rendelet ment, a mely kötelességükre teszi, hogy az ez év folyamán tartandó vármegyeyi választások alkalmából ugyanis egybeterelendő kormánypártnak siessenek valamely állandó szervezetet adni, hogy az az esetleg küszöbön álló orsz. képviselőválasztások alkalmával nyomban hasznavehető legyen. Így készül közvizsgálati uton, országos költségen a kormánypárti kortes-bereitschaft. Így készült különben eddig is, s a mi új a dologban, csakis az, hogy a parlament feloszlataására s az új választások elrendelésére a költségvetés letárgyalása után azonnal kézen kell lennünk. Kormánypárti körökben egész határozottsággal állítják, hogy márciusban új választások lesznek, az új országgyűlés április közepén ül össze, s miután teljesítve kötelességét a millenniumi ünnepélyek megnyitó ceremóniáinál, egészen októberig, mikor ismét a 97-iki költségvetés követeli az alkotmányos formák szerint való elintézését, szabadságra megy. Így aztán Bánffy uralma egy-két esztendőre biztosítva van, s az ellenzék, ha csak addig valamely erélyes akcióra el nem határozza magát, azután egész nyugodtan mehet aludni.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 30.

(Halottak emléke.) Közeledünk a hervadás szakában az ősznek végével ama naphoz, melyet a munka és dicsőségért fáradó emberiség a halottak emlékének szentel; mikor az év háromszáhatvanöt napja közül es egyetlenyven elnőmul a mindennapi harc, a mindennapi küzdelem, s mun-

akkor is, mikor már meghalt. Mert nem hal meg az ember egészen. Őn mosolygott, s rássa a fejét. De csak azért, mert még soha se tette fejét s fülét egy sir fölé. Én se tettem soha, csak azon az estén. Az ő sirja valósággal ragyogott a nagyszerű, illatos virág pompájában. Kedvem jött egyet e virágok közül lecsakítani; lehajlok a virághoz, füllem a talpazat közelébe jutott, és — óh, ne gunyolódjék — hangokat hallottam, és e szavakat értettem meg: „Jolán te vagy az?” Hallgattam, szívem dobogott, de tovább hallgatódtam. S megint hangokat hallottam: „Adj felelet, mond, te vagy az?” A félelem ezzel egyszerre eloszlott. — Est olvastam: „Dániel Róbert, husz éves.”

Ekkor megértettem mindent. Ő, aki itt aludt a sirban, szeretőjét hívta, mert hiszen husz éves korban szeretni kell.

Kedvese megesküdtött, hogy sirjához megy, s nem tartotta meg esküjét. Ő pedig várt, mindig várt, s valahányasor halk lépések közeledtek a sirjához, szerelmesen kérdeste: „Jolán, te vagy az?” A szegény soh' se kapott feleletet. Én — feleltem neki. Olyan nagyon eszenvedtettem ott lenni a sirban; nem volt e helyes, ha én vigasztalni igyekeztem?

„Igen” mondtam, „én vagyok, én a te Jolánod.” Ő nem vette észre a csalást. Hitt nekem.

Először egy mély, rajdalmas sóhajt hallottam, azután pedig édes, előttem leeddig ismeretlen nyelven beszélt hozzám. Beszélt a szerelem gyönyöréről, a legnagyobb boldogság pillanatairól, melyeket velem élvezett, felköltötte bennem az ő forró csókjainak emlékét, s én feleltem neki, csak hogy meg ne törjem a szívét ő neki, ki ott feküdt a holtak között.

S elmentem hozzá minden nap, s édes, boldog szavakat váltottunk. De egy napon jöttek a szüleim, s más emberek, s elszakítottak a sirtól. Felkiáltottam,

kától, a mindennapi harcából kimennek az emberek a temetőbe, hol az életnek annyi ezer és ezer harcosa aludja a sok küzdelem után csendes siri álmát. És az élet küzdelmeiben megedzett emberi lélek ez egy napon leteszi minden büszkeségét, minden erősségét a sírok lakói elé, elismerve, hogy ők az igazi nagyok, ők az igazi bölcsék, mert már csendesen pihennek, nem adnak semmit az élet hiúságaira. E napon ki-gyuladnak a temetőben az emlékek gyertyalángjainak miriádjai; koszorúk és virágok özöne lepi el a sírok hantjait s megkönyezni kijön halottait a legutolsó szegény ember is. Persze, a pompa és emberi hiúság még a temetőben is megnyilatkozik; a gazdag még itt is hirdeti, hogy ő neki százak telnek még a sírokra is, a mire szegény csak a filléreit adhatja. De azért a temetőben gazdag és szegény egyenlő lesz; egyenlő a sirban, egyenlő a kegyeletben halottak estéjén!

(Csillaghullás a katonáéknál.) A hivatalos lap tegnapi száma közli az ősi katonai kinevezéseket a közös hadseregnél, a m. kir. honvéd ségnél és a m. kir. csendőrségnél. E kinevezésekből mintek pécsieket a következők érdekelnek: Sch w a r z Henrik lovag a 44. számú gyalogezred volt alezredese ezredessé, H u d a c e k Ferenc őrnagy alezredessé lett kinevezve a pécsi 44. számú gyalogezrednél. F ü s p ö k József őrnagy alezredessé, K r i s a n i c h András százados őrnaggyá, W e i s z Adolf főhadnagy II. osztályú századosá, G u l y á s Kálmán hadnagy főhadnaggyá, F e k e t e Károly hadapród tiszthelyettes hadnaggyá, bonyhádi P e r c e l Guidó, M a j o r Béla, C s u t a k J. Károly tiszthelyettesek hadnaggyokká nevezettek ki a pécsi 19. számú honvédseregben. A pécsi 8. számú honvédsereg ezrednél kinevezettek: Balázsfalvi K i s s Aladár II. oszt. százados I. oszt. századosá, M a t i e g k a Lipót főhadnagy II. oszt. századosá, S i r a k y Aladár hadnagy főhadnaggyá, széchi szigeti T h a l y Béla, szenci F ö r d ö s Vilmos és M a j o r o s a y Győző hadapród tiszthelyettesek hadnaggyokká; továbbá dr. K e m é n y Miklós és B r o d s z k y Lajos tart. hadnaggyok főhadnaggyokká. H ö f f l e r László a pécsi 19. számú honvédsereg tart. hadnaggya pedig tart. főhadnaggyá nevezetett ki. D o c s k á l Antal és Z ö c h Károly főhadnaggyok századosokká; H o f f m a n n Alajos hadnagy főhadnaggyá nevezetettek ki a pécsi 44. számú gyalogezredben.

(Esredorvosok előléptetése.) Az ősi katonai kinevezések alkalmával dr. Szilágyi István I. oszt. ezredorvossá, dr. B i e n e n f e l d Mózes, dr. F ü r s t Ede, dr. M a u k s c h Mór tart. segédorvosok pedig főorvosokká nevezetettek ki a pécsi 19. számú honvédseregben. Dr. S t e t t l e r Ferenc pécsi 8. honvédseregben tart. segédorvos pedig szinte főorvossá lett kinevezve.

(Előléptetések a csendőrségnél.) A novemberi katonai előléptetések alkalmából várbogya B o g y a y Vince II. oszt. csendőrszázados I. oszt. századosá, somlyói S z i l á g y i Ödön és F e r y Oszkár csendőrfőhadnaggyok II. oszt. századosokká, N e u m a y e r Szilárd, B u d a y Gyula, F a r k a s Károly és R á k o s y Gyula hadnaggyok főhadnaggyokká, L i p e s a y András, R o z s n y a y Béla, M e n k i n a János hadapródtiszt helyettesek pedig csendőrhadnaggyokká nevezetettek ki.

s a sirkőbe fogódzkodtam, s ő is felkiáltott szívének mélyéből, de hiába, elszakítottak, s ide hoztak, ide a honnan nem akarnak engem oda engedni, a hol ő reám vár.”

S a leány hangosan felzokogott, s a lábaim elé borulva átölelte azokat, s kért és könyörgött; „Vigyen el engem! Vigyen hozzá, hogy meg ne haljon sirjában!”

A jelenet megrázott. „Szegény gyermek — mondá — nem segíthetek rajtad.”

„Nem?!“ Fájdalom s borzalom kifejezésével nézett reám.

„Nem tehetem.”

„Oh, jaj nekem! jaj nekem!” kiáltá. De azután uralkodott magán.

„Hát jól van, mondá nyugodtabban. Ha nekem nem szabad elmennem, hát tegye meg ön. Vegye ezt a csokrot. Vegye s menjen vele a Pére-Lachaisebe. Keresse fel Dániel Róbert sirját, s tegye ezt a csokrot sirjára. Mondja neki: „Ezt a csokrot Jolán küldi neked.” Megteszi ezt?”

„Meg fogom tenni.”

„Köszönöm, ezerszer köszönöm.” s egy csokrot nyomva a nefelejtésre, ide adta a virágot. Én elmentem. Megmondjam, hova mentem? Ha kigunyolnak és kinevetnek is, megmondom. A temetőbe mentem. Kerestem, míg feltaláltam az ő sirját.

Egy márványtalpazat, fölötté egy urna, amelyben viz gyűlt össze, s a melyből madarak ittak, a talpazaton két szó: Dániel Róbert.

A nefelejtés csokrot a sirra tettem, lehajoltam a talpazathoz s ezt mondtam: „Ezt Jolán küldi neked.” S akár elhiszik, akár nem, feleletként egy sóhajt hallottam. Az övé volt e, nem tudom. Lehet, hogy az enyém volt.

(Egy pécsi tudós emlékezete.) A magyar tudományos akadémiának tegnapelőtt tartott összes ülésén I l o s v a y Lajos levelező tag emlékezésedét mondott N e n d t v i c h Károly rendes tagról, a kiváló természettudósról, ki pécsi születésű volt. Eletrajzi adatait a következőkben ismertette: N e n d t v i c h Károly 1811. december 31-én Pécsen született, hol atyja gyógyszerész volt. Atyja élénken érdeklődött a tudományok iránt s Pécs floráját gyűjtögette. A serdülő fiu középiskoláit részint Pécsen, részint Késmárkon végezte, s ez utóbbi helyen négy évig tartózkodott. 1828-ban a pesti orvosi fakultásra iratkozott be s itt szerezte meg az orvosi oklevelet. Eleinte a növénytan vonzotta, mignem 1836-ban az egyetem kémiai tanszékén tanársegéd lett s részletesen kezdett foglalkozni a kémiával. Korrepetált a gyógyszerészhallgatókkal s e tanulmányai kedveltették meg vele Dumas és Liebig munkáit, kiket mestereiül választott. 1838-ban pályázott a szeméztani tanszékére, de siker nélkül. 1840-ben nagy csalódás érte; a Schuster halálával megüresedett egyetemi kémiai tanszékre nem őt nevezték ki. 1843-ban tanársegédi állásától is megvált; de hűségesen résztvett a természettudományi mozgalmakban s a természettudományi társulat megalapításában. 1843-tól 1847-ig a gazdasági tanintézet kémiai tanszékén fejtette ki tevékenységét, melyet az akadémia is azzal méltatott, hogy megválasztotta levelező tagjául. 1847. október 27-én végre rendes tanszékhez jutott a József-partanodán. Mindenekelőtt külföldi tanulmányutra indult s itt érték az 1848. évi mozgalmak. Haza hittak, s itt az egyetemen a hadi tudományok kurzusán a vegytant adta elő. Az abszolút kormány hazafias működését azzal büntette, hogy visszahelyezvén őt a József-partanoda tanszékére, egy évi fizetésétől megfosztotta. 1857-ben az ujjalakult József-műgyetemen ő lett a kémia rendes tanára s itt működött 1870-ig.

(Kálvária-hegyi tolvaj.) Ez év nyarán a pécsi Kálvária hegy tájékán napirenden voltak a lopások. A rendőrség hosszas nyomozás után végre elfogta e lopások elkövetőjét K ö r b e l Menyhért, egy többszörösen rovott multu csavargó személyében, s ma ötrendbeli lopás és kétrendbeli betörés büntette miatt állt a kir. törvényszék büntető bírósága előtt. Elkövette pedig a jómádár a következő bünteteket: W e i s z Mihályné lakásába betört s onnan 30 frt értékű ruhaneműt ellopott; S t a r k Konrádné házába pedig az udvarkerítésen bemászva hatolt be s 22 frt értékű ágyneműt ellopott; továbbá Szemelák Györgytől, D u d e k Antalnától, W e b e r Teréztől és D o m o n k o s Józsefnél lopott el mindenünne 20—25 frt értékű ágyneműt; végül V a l e n t i n Ottó könyvkereskedő présháza előtt szellőzni kitett 25 frtos dunyhát emelte el. És ma e bűnökért a kir. törvényszék 3 évi fegyházra és 5 évi hivatalvesztésre ítélte s tekintve, hogy csavargó volt s most épen alkalmas idő jár a csavargó uraságokra, hogy könnyű mód élhetne meg ő is újabb lopásokból, a vizagálati fogságot kiterjesztette rá az ítélet jogerőre emelkedéseig.

(Katonai áthelyezések.) A novemberi katonai kinevezések alkalmából a következők, bennünket pécsieket érdeklő áthelyezések is történek. Áthelyezettek ugyanis: R o z s i c s Jenő 44. gyalogezredbeli tart. hadnaggya miskolci 10. V a r a d y Géza a 76. gy. e. tart. hadnaggya a pécsi 19. honvédsereghez, S z a b ó Pál a 44. gy. e. tart. hadnaggya a debreceni 3. honvédsereghez tényleges állományába. C s e r i József pécsi 8. honvédseregben lévő gyógykovács pedig a kecskeméti 4. honvédsereghez lett áthelyezve s annak I. osztályába mint I. oszt. állatorvos beosztva. K ö c s ö n Ferenc 19. honvédseregben lévő százados pedig Budapestre lett áthelyezve s helyébe T ó f a l v y Jenő százados helyettesített át.

(Katonák esküvetétele.) Az októberben bevonult ujoncok esküvetétele november 1-én (pénteken) fog végbemenni. Ha az idő kedvez, ugy ez a katonai látványosságának is beillő ceremónia a budai-külvárosi vásártéren fog lefolyni; kedvezőtlen idő esetén pedig a belvárosi plebánia-templomban d. e. 9 órakor. A budai külvárosi gyakorló-téren az esküvetétele fél 8 órakor fog megtörténni, a mikor is rögtönözött tábort sátor alatt M a g e n h e i m József belvárosi plebános misét mond. Mire alatt a 44. gyalogezred zenekara Haydn miséjét adja elő. Az esküvetétele a közös hadsereg és honvédség részéről együttesen fog megtörténni, a magyar, német és horvát anyanyelvű ujoncok három csoportba lesznek beosztva s magyar, német és horvát nyelven olvassák fel előtük az eskü szövegét is.

(A templomot korcsmának néste.) Petkó József szabolcsi lakós, ki ez év elején egy esküvő alkalmával kaptos fővel behatolt a szabolcsi róm. katolikus templomba s szivarra gyujtva a magával vitt borocskát szépen szopogatta, miközben olyan épületes monológ elrecitálásába kezdett, mely fölött a násznép megbotránkozva, jónak látta J ó z s e p e t h a t á l y o n kívül helyezni. A napokban ítélték a kir. táblán Petkó gazda fölött és hat heti vendégségre invitálták be a — kir. ügyészségre.

— **(Thea estély.)** A pécsi izr. nőegylet leg utóbb megtartott választmányi gyűlésén elhatározta, hogy f. évi december hó 7-én nagyszabású thea-estélyt rendez, melynek részleteit később fogják megkérni.

— **(A zenekedvelők egyesületének)** hetenkénti estélyei egyre nagyobb érdeklődésben részesülnek, mit méltán meg is érdemelnek. A tegnapi estélyen nagyszámú díszes közönséget képeztek az egyesületnek a Schwartz-palota dísztermében megjelent partoló és működő tagjai, kik igazi műveltségben részesültek ezen estélyen. Az estélyt Mozart vonós ötösével kezdte meg az egyesület 5 kiváló tagja, kiknek játékát a haligatóság megérdemelt tapsban részesítette. Ezután dr. Szabó J. ur hegedűjátékát hallottuk, ki művészi melegséggel, eleganciával és tökélyvel adott elő egy magyar ábrándot zongorakísérettel. Be lett mutatva ez estén a kis Kaltnecker J. k. a. zongorajátéka, ki egy Reisziger-trio zongora részét oly tisztán és jól játszotta el, hogy zongoramestere büszke lehet tanítványára. Jól megérdemelt tapsokban részesült Schwartz k. a. játéka is, ki Ruhurral 4 kézre Goldmark Sakuntala nyitányát zongorázta. Az estély zenei élvezetét különösen emelték Lewickys Takai urak érzékeljes magánénekei. Ezen estély alkalmával hallotta először nagyobb közönség a zeneegyesület számára most érkezett Hevesi féle zongorát, melynek tiszta csengő érces hangja mindenkit meglepett. A zeneegyesület e zongora lehozatalával mindenestre érdemet szerzett magának a magyar ipar ezen ága ily remek termékének itt Pécsen való bemutatásával.

— **(Szenzációs esemény)** tartja izgatottságban városunk lakosságát. Dr. Schauerek Bódog jogtanár eltűnése ez, ki Pécsről már napok óta eltávozott. Hozzá tartozói azt hiszik, hogy Eszék melletti birtokára, Almásra ment. Ez tény is, de onnan aztán bement Eszékre és ott a Centrál szállodában szállván meg, levelet irt dr. Bors Emil jogakadémiai tanártársához, a melyben elbucsuzik kolegáitól, s kéri őket, hogy tartsák meg emlékezetükben, mert ő megvált az élettől, a megsemmisülésbe megy. Bors Emil a levél vétele után rögtön sürgönyözött Eszékre, ezt tette a család is és a rendőrkapitányság, de onnan ma délelőtt az a válasz érkezett vissza, hogy Schauerek a Centrál-szállodából eltávozott s nem tudják, hova ment. Schauerek Bódog egyike a pécsi jogakadémia legrégebb tanárainak és egyáltalán vagyonos ember hírében állott. B. á. n. kanonok nagybátyjától valami 10 évvel ezelőtt nagy vagyont örökölt és borkereskedése adta magát, melyben még nem régebben is nagy forgalmat csinált, különösen a külfölddel. Szólvári területei nagyok és szépen gondozottak voltak, különösen Villányon, Pécsen, Szilváson és a szerémségi Almáson levő birtokán. Utóbbi időben azonban szerencsétlenül ütötte ki spekulációi s mintegy 160 ezer forint passzívába kergették és valószínűség szerint ez okozta eltűnését, a mit, félt, hogy öngyilkossággal fog megoldani. Borkereskedésének üzletvezetője ma délután elutazott Eszékre, hogy ha lehetséges, a nyomára találjon. Ez egész szenzációs eseményt azonban fentartással közöljük és különösen az esetleges öngyilkosságra vonatkozó híreszteléseket fenntartással is kell fogadnunk, mert erre vonatkozó hivatalos értesítés lapunk sáráig rendőrkapitányságunkhoz sehonnan sem érkezett.

— **(Az asszony miatt.)** Tegnap este úgy 10 óra tájban épületes jelenetek voltak szemtanúi a siklósi-országúton hazafelé sietők. Egy selyembe ülözött, kackiás menyecske tárgyalt ott egy kocsmában a tája előtt az urával, a mikor a kocsmából kilépett egy munkásember és minden előzetes kérdés nélkül derékon ölelte a menyecskét. Az nem igen ellenkezett, de az ura annál inkább feldühödött és megkapva a hivatalos udvarlót a vállán, megrásta amugy alaposan. Az sem volt rest és torkolással kezdte a felháborodott férjet. A menyecske pedig ott állt és néste nyugodtan a két férfi viaskodását, a minek bizony lett a vége, hogy a hivatalos udvarlót kénytelen volt bemenekülni vissza a kocsmába. A győztes férj ekkor az asszonyhoz lépett s a szavak között: „Hát te nyugodtan nézed, ha engem fojtogatnak!” egyptárszor arcon teremtette. A nő sikoltva menekült tőle s utána a férfi. Szerencséjükre, mert épen akkor ért oda az éjjeli rendőrrőjrat, azonban látva, hogy Fiume mellett, azas hogy a kocsmában a tenger csöndes, szép lassan tovább vonult, míg az üldözött nő férje elől futva, eltűnt a sötétben.

— **(Elgázolt asszony.)** Dékány Szabó József egyik közeli faluból bejött a mai hetipiacra s véletlen vigyázatlanság folytán kocsijával elütötte a siklósi országúton Stándovár Markóné, Bosnyák Katalin átai sokas asszonyt. Az asszony a lovak alá került ugyan, de az ijedségen kívül egyéb baja, szerencsére nem történt.

— **(A pécsi sertésvész.)** Mint a leghitelesebb helyről értesülünk, a pécsi sertésvész részvénytársaság telepein a sertésvész mintegy megszűntnek tekinthető, mert elhullás a

sertések között már egy hét óta nem fordult elő. E körülmény azonban hivatalosan még nincs megállapítva.

— **(A meszesgödörbe halt.)** Barcstelepről írják lapunknak: Tegnap délután Gáspár Jánosné 50 éves munkásnő, Löwinger barcstelepi lakos házépítésénél volt elfoglalva, mikor is munka közben hirtelen szivgörcsöt kapott, mely szerencsétlenségére ép akkor érte el, midőn az udvaron levő meszes gödörből a kőműveseknek meszet akart vinni. Szivgörcse következtében, fejfelé a gödörbe esett, ahonnan csak egy fél óra múlva huzták ki holtan. A kőműveseknek feltűnő volt az asszony hosszú elmaradása, és minthogy kérésére által munkájokban is fel voltak tartóztatva, keresésére mentek. Végre majd fél órai keresés után rá akadtak a meszes gödörben, melyben azonban a tartós esős idő következtében több volt a sár, mint a méz. Nagyon valószínű tehát, hogy nem a fuladás, hanem a hirtelen beállott szivgörcs ölte meg; ezt még jobban bizonyítja az a körülmény, hogy az asszony már régebb óta szivbajban szenved. Minthogy sokáig feküdt annélkül, hogy szerencsétlenségéről tudomást vehettek volna, segíteni nem lehetett és az előhívott orvos csak a beállott halált konstatálhatta. A vizsgálatot különben megindították.

— **(Nem jó a pénzzel dicsekedni!)** Folyó évi szeptember 25-én Lesinkhol Péter, eugenfalui molnár bentjárt a baáni országos vásáron s ott szarvasmarhát adott el 365 frtért. Hazafelé menet aztán betért a bellyei nagyvendéglőbe s ott borozgatott. Mikor fizetésre került a sor, a kissé berugott Lesinkhol büszkén vágta ki a korcsmáros és az egész korcsma előtt, hogy van neki annyi pénze, mint a polyva! Ezt meghallotta Polgár József bellyei lakos, a ki, mikor Lesinkhol utra kelt, utána lopózkodott s az országúton megfogta. Persze, barátságosan, hogy adjon neki egy jó szivart s ez ürügy alatt benyúlt aztán Lesinkhol kabátzsebébe s onnan szépen kiemelte a 365 frtot. A megrabolt ember aztán bepanaszolta a csendőrségnél, s a csendőrök házmotózást tartván a rablónál, ott meg is találták a pénzt. Rablás büntetéseért vonták tehát felelősségre a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya Polgár Józsefet a ma tartott végtárgyaláson, a hol a vádlott azzal védekezett, hogy annyira részeg volt, hogy nem tudta, mit cselekszik. A bíróság azonban ezt a védekezést nem vette tekintetbe s vádlottat egy évi börtönrre és 3 évi hivatalvesztésre ítélte. Vádlott és védő egyformán felebeztek az ítélet ellen.

— **(A ki rossz statisztikus.)** Egy valaki, a kinek úgy látszik nincs egyéb foglalkozása, kiszámította, hogy Pécs városában összesen 25 ezer frt áru osztályosjegyet árusítottak el. Ez az igen tisztelt statisztikus azonban alaposan feültet, ha azokat, kik talán ezt a kolportált híret elhitték, mert — mint igen hiteles forrásból vesszük az értesülést — maga a Schaplinger bankház 25 ezer frt áru sorsjegyet adott el, s tudvalevőleg három bankház lévén Pécsen, így tehát az itt eladott összes osztályosjegyek értéke bizvást tehető 60 ezer forintra.

— **(A ki meglöpte a vasuti raktárt.)** Gerdesics Sándor napszamos munkás volt a pécsi vasuti raktárban. Mikor elbocsajtották, beállított Gerdesics Sándor a vasuti raktárhoz s kérte hogy fizesse ki munkabérét. A raktáros a főnökhöz utasította a Gerdesics el is ment, de ellopott magával egy pakkot, mely Greiner Lipót pécsi kereskedő nevére szolt. A lopást a raktáros akkor vette észre, mikor Greiner küldöttje ki akarta váltani a pakkot s mert tanuk igazolták, hogy Gerdesics egy pakkal jött ki a raktárostól, hát feljelentette a munkást lopás miatt a pécsi kir. törvényszéknél. A büntető tanács ma tilt törvényt a tolvaj Gerdesics felett s azt 14 napi fogházra s 3 frt 20 kr. kár megtérítésére, a mellett 1 évi hivatalvesztésre ítélte.

— **(Terjed a sertésvész.)** Mint a rendőrkapitánysághoz érkezett községi előljárásági jelentésekből kitűnik, a baranyavári járásban Szent-Istvánon, a dunaszekcsői járásban Kutas-pusztán, továbbá Siklós nagyközségben és a Drávassentmártonhoz tartozó Gyűrűs pusztán a sertésvész fellépett s alispáni rendelettel e községek zár alá helyeztetek. A pécsi járásban legújabb Magyar-Ürögön lépett fel a sertésvész, így e község is zár alá lett helyezve alispáni rendelet folytán.

— **(Száj- és körömfájás.)** Mint a legújabb hivatalos értesítések hírül adják, a Darázs községhez tartozó Szarvas-pusztán, továbbá Herceg Márokon, Bükkösdön, Szentlőrincen a szarvasmarha állományban a száj- és körömfájás fellépett s így a községek zár helyeztetek a megye alispánjának rendeletére.

— **(Végítészesség-adás.)** Petz István pécsi tanító, — kinek elhunytáról a napokban lapunk zárta miatt csak röviden emlékezhetünk meg. — eltakarítására imponans részvételt ment végbe. Ott volt a kir. tanfelügyelő, Krasznay Mihály kir. tan. iskolaszéki alelnök, Zavaros Péter h. polgármester, Majorossy Imre főjegyző, az iskolaszéki tagok

közül számosan. Továbbá a jogakadémia tanári kara, a reáliskola Dischka Győző igazgató élén, a főgimnázium képviselőileg a tanító képezdei tanári kar Döbrössy igazgatóval, az izr. tanító testület és a pécsi tanító testület tagjai teljes számban, valamint a közkezdveltség tanító számos tisztelője. A tanítótestület díszes koszorút tett a ravatalra, nemkülönb a szigeti külvárosi tanítótestület külön, melynek tagja volt. A boldogult 48 évet élt és korai halálát gége-tüdő sorvadás okozta. Mint jeles zenész s kiváló hegedűs, hangversenyeken rendszeren tevékeny részt vett. Négy évet töltött a pécs-bányatelepi iskolánál, honnét 1875-ben Pécsre választott meg és így kerek 20 évet töltött buzgó tevékenységgel városunk népnevelés ügye szolgálatában. Ez idő alatt több éven át volt tagja a hirneves dalárdának és a tanítóképezdénél nyolc évig működött mint hegedű tanító. Csendes, jó érzelmű kántára, s szerető családapa volt, kinek halálát neje által elhagyatva 3 kis kora árva, és két gondos nővére siratják, kiknél menedéket és odaadó ápolást talált különösen az utóbbi lelki gyötrelmek közt élt utolsó éveiben. Nyugodjék békével!

— **(Zár alól feloldott községek.)** A hegyháti járásba tartozó Kapos-Szekcső és Jágónok községben a szarvasmarhák közt uralkodott száj- és körömfájás megszűnővén, a két község határa az alispáni rendelettel elrendelt zár alól feloldotta.

Mai számunkban is hozzuk hazánk legmegbízhatóbb gyümölcsfaiskola telep tulajdonosa: **Unghváry László** hirdetését. Unghváry László 121 holdas ceglédi hirneves gyümölcsfaiskolája a külföldi legelső helyre sorozható néhány ugyanily irányú vállalattal szemben már most is milyen helyen áll: erre nézve szolgáljon tájékoztatásul Molnár István „Budapesti m. k. pomológiai tanintézet” igazgató, kir. tanácsos, gyümölcsészeti biztos alább következő levele: „Vonatkozással folyó hó 18-án kelt kérdésére értesítem, miszerint ha faiskolája 120 hold kiterjedésű és a mi fő 700—800 ezer darab ojtvány, 1.000.000 alvászemzés és 15 millió vadonc csemete foglal abban helyet: akkor Uraságod faiskolája mindenestre a nagyobb külföldi faiskolákkal (milyen pl. Leroy Andreé, Bareier, Croux Spáth-é stb.) egy sorompóba állítható. Molnár István” — Unghváry László 80 oldalra terjedő s kimerítő árjegyzékét bárkinek is megküldi.

Művészet, irodalom.

Szókimondó asszonyság. Ez volt astán a premier, a melylyel az igazgató, a színészek s a közönség egyaránt meg lehetek elégedve. Ilyenkor kedves, elegáns csak a mi gyönyörű új színházunk, mikor előkelő közönség tölti meg nézőterét, mint a tegnapi estén, mely élénken emlékeztetett a megnyitó előadás nézőterére az ünnepies hangulatu nagy közönséggel; mintha nem is Pécsen lettünk volna, annyira nem ismertünk rá a tegnapi lelkes nézőseregen a mi rendszerint tartózkodó, nagyfajta közönségünkre. Sardou Viktor, a franciák mesteri színűriójának legújabb nagyhatású darabja, a „Madame sans géné” előadásához fűzött várakozásában nem is csalatkozott a közönség, dacára annak, hogy Kalmár Pirokának ebben a szerepben a mult télen Szegeden kivított sikere est a várakozást meglehetősen magas fokra csigázta. Az egész darabot egyetlen nagy szerep uralja s ez a Hübcher Kata kalandos alakja, ki a forradalom idején párisi mosónő, majd férje Lefebvre őrmester oldalán részt vesz a napoleoni hadjáratok minden faradalmában s dicsőségében, végre a nagy császár által teremtett új arisztokraciában hercegi rangra emelkedik, de ebben az új helyzetben is megmarad az, a mi volt az alacsony sorban: a „szókimondó asszonyság”, jössivű, nemes gondolkodású, de az udvari cikornyákba beleilleszkedni nem tudó népleánya, ki a szívet ajkán hordja s mindenkinek megmondja az igazat, mi a parvenük által uralt napoleoni udvarnál folytonos összekötésbe hozza a császár környezetével. Nagyon hálás ugyan a „szókimondó asszonyság” szerepe, de csak igazi művésznők számára, mert nem csak művészi tudás szükséges ahhoz, hogy a népies nyíltság ábrázolása pórias nyereséggé ne fajuljon, s est a feladatot Kalmár Piroka igazi bravúrral oldja meg temperamentumos s mégis minden ízében diskrét játékával. Nagy elismeréssel is adósott neki a község a nyújtott művelzetért s minden felvonás után többszörösen kitapsolta. Méltó partnere volt Mészáros Lajos Lefebvre, a forradalmi idők őrmestere, majd Napoleon marsalja szerepében; nemcsak hévvel szavalt, de ügyesen játszott is. Balla Kálmán az osztrák Neiperg gróf szerepében minta alakítást nyújtott s új bizonyítékát szolgáltatva annak, hogy benne öntudatos művészt birunk, ki nem csak átérzi, de át is érzi szerepeit. Follinus Aurel a mindentudó rendőri talentum, Fouché herceg szerepében a töle megszokott könnyedséggel s eleganciával játszott. Peterdi Sándor (Napoleon) nem juttatta kellőleg érvényre a nagy császár szenvedélyes jellemét, inkább az egy-

hangu méltóságnak adott kifejezést s csak helylyel-közzel melegegett bele szerepébe. Brezsa y Anna és Somogyiné a császár nővéreinek kis szerepében nem csekély mértékben járultak a művészi összjáték hatásának emeléséhez.

TÁVIRATOK.

— **Bucsuzó diplomata.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szófiában Bireán osztrák-magyar diplomaciai ügyvivőt távozása alkalmából Ferdinand fejedelem két óráig tartó kihallgatáson fogadta s a Sándor-rend nagykeresztjével tüntette ki. Tegnap este a fejedelmi palotában diszced volt, melyen Ferdinand fejedelem nevével s anyjával, Klementina hercegnővel, a diplomaciai kar képviselőivel s az udvari kíséretével részt vett.

— **Elhunyt fővárosi tanácsos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nagy Lajos, Budapest székesfőváros legnépszerűbb tanácsnoka ma meghalt.

— **Öngyilkos borsziáner.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben Hertzka Jakab borsziáner rengeteg veszteségei miatt angyonlőtte magát. A börze hangulata emiatt bágyadt.

— **A függetlenségi-párt kossorui.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A függetlenségi pártnak mindkét árnyalata elhatározta, hogy halottak napján megkoszorúzzák Kossuth Lajos és Irányi Dániel sirjait.

— **Minisztort buktató államtitkár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Miklós Odön földmívelési államtitkár lemondásával az akuttá vált személyi torzalkodás még koránt sincs elhárítva. Beavatott körökben általánosan beszélnek, hogy Festetich Andor még a költségvetés tárgyalása előtt visszalép a földmívelésügyi tárca vezetésétől s ezt helyette Bánfiy miniszterelnök veszi át.

— **Egy újabb interpelláció-tárgy.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Aradon Sziszka Imrét, a ki katonakötelezettségének eleget tett, mint önkéntes, régebbi vétségeért két évi utánszolgálatra utasították. A polgári ruhában egyik kávéházban időző Sziszkát a katonai őrsjárat elfogta és dacára tiltakozásának, szuronyok közt a kaszárnyába kísérte. Az eset miatt Aradon nagy az izgatottság. Ugron Gábor és Barabás Béla legközelebb interpellálni fogják e tárgyban Fehérváryt.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTAV

Felolvasó szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

1522. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi 17827. számú végzése következtében, Dr. Áronffy Rókus ügyvéd által képviselt, Daempff Imre javára, Csonka István ellen 385 frt 74 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 2883 frtra becsült szobabutorok, felszerelések, lovak, kocsik, faneműek és lovardából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 21040 1895. sz. végzése folytán 210 frt 74 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. január hó 1 napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 54 frt 45 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Indóház-utca 27. sz. a.** leendő eszközlésére **1895. évi október 31. napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is el fognak adni.

Kelt Pécsett, 1895-ik évi október hó 13. napján

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

Hűen

elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot 10 frt 50 kr.,
egy férföltönyt 12 frt, egy
felöltőt 8 frt, flu-öltönyt 7
frt, egy gyermeköltönyt 3
frt 50 kr. egy téli nadrágot
3 frtért, mind jó minőségű
gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek ruharaktár Pécsett, király-
utca a városházával szemben.

Vendéglő-átvétel.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy a **Pécsett, Perczel-utczában lévő**

Sillay-féle vendégöt

átvettem és azt saját cégem alatt november hó 1-től tovább vezetem, ott **egész napon át izletes ételek, jó és hamisítatlan italokkal**, pontos és előzékeny kiszolgálás mellett, n. t. vendégeimnek szolgálatjára állok.

Bérletet étkezésre a házban és a házon kívül a lehető jutányos árért elfogadok.

Fő törekvésem oda irányul, hogy a n. t. vendégeim igényeit teljesen kielégítsem s ezért kérem a n. t. közönségnek vendéglőmnek számos látogatás általi kegyes pártfogását.

Pécsett, 1895. október 20-án.

Mély tisztelettel

Resch Lajos

vendéglős.

Magyar kir. szabadalmazott udvari szállító.

Nincs többé fatapló!!!

Helyettesít minden szint

EXSICCATOR

Brosürök ingyen.

Wien. IV., Hauptstrasse Nr. 36.

10.000 bizonyítvány mindenki által betekinthező.

A pécsi polgári Casinóban egy még jó karban lévő

billard-asztal

eladó.

II. 439. 3386. 1895. sz.
1895. p.

Árverési hirdetmény.

Alulirtott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a szerint közzé teszi, hogy a pécsi kir. Törvényszéknek f. é. 12972. 12973. sz. végzése folytán ifj. Kammerer Ferencz kastélyos dombó lakos javára, Lederer Jakab sellyei lakosnál összesen 874 frt o. é. tőke, ennek 1895. évi augusztus hó 9. napjától járó 6% kamatai, 113 frt 86 kr. eddigi összes költségek biztosítására f. é. augusztus hó 29-én bíróilag lefoglalt és 1146 frt 96 kr-ra becsült butor, egy gőzmozdony és cséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a **helyszínén, Sellyén** leendő eszközlésére **f. é. november hó 11-ik napjának reggeli 10 órája** határidőül kitűztetik, mihez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen az árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a szerint a legtöbbet ígérőknek becsárón alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Szent Lőrinczen, 1895. évi október 27-én.

Könczey

kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Eladó amerikai szőlővesszők.

3000 sima vessző	Monticola	1000 drb	25
3000 " "	Solonis	1000 " "	20
3000 " "	Portalis (nagylev.)	1000 " "	10
2000 gyökeres vessző	" "	1000 " "	20

eladó **Gyulay Péternél**, Pécsett Árpád-utca 55. szám alatt.

